SURINAAMSCHE COURANT.

(No. 29.) ZONDAG DEN 9den NOVEMBER. (Ao. 1828.)

SURINAME.

GOUVERNEMENT GENERAAL.

Den 8 *November* 1828.

De Heer L. J. FERLEMAN benoemd tot *Rooimeester*, heeft den daartoe staanden Eed, op heden, bij afwezigheid van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, in handen van den Heer Procureur Generaal afgelegd.

De Algemeene Secretaris.
R. van REES *Az.*

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, het Schip *Elisabeth Cornelia*, Kapt. J. D. DIETS, van *Amsterdam*; Passagiers: *J. Voet*, *Jacoba Voet*, *F. A. M. Roeben*, *C. Cornelissen* en *Hk. Heijlidij*.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN *den* 27 *Augustus.* Gisteren heeft Z. M. de Koning te Windsor eenen geheimen raad gehouden, ten einde te voorzien in het bestuur der zeemagt, thans onvervuld, ter zake van het ontslag van den hertog *van Clarence*, als lord, groot-admiraal. In dezen raad is echter niets deswegens beslist, en wel, zoo de ministerielen voorgeven, uit hoofde van de afwezigheid van den hertog *van Wellington*. — De ministeriele bladen beklagen zich hoogelijk over den toon der fransche dagbladen tegen het tegenwoordig britsch bestuur; inzonderheid tegen den hertog van Wellington, wel laatstelijk ter zake van de naar Spanje gevlugte constitutionele Portugezen. Zij melden, dat het ministerie deze lieden geenzins in Spanje van honger laat sterven, maar dat het schepen heeft gezonden, om dezelve uitehalen; dat een dezer schepen, na een overtogt van acht dagen, reeds een honderd-tal dezer slagt-offers van trouw aan hunnen wettigen Koning naar Falmouth heeft overgebragt, en, dat dit schip van Corunna vertrekkende, aldaar nog [illegible] schepen heeft gelaten, ten einde de overige aan boord te nemen en naar Engeland te brengen.

Men verzekert, dat deze lieden als nu naar Madeira zullen worden gebragt, en aldaar, bijaldien dat eiland nog niet in handen der Miguellisten mogt zijn gevallen, zullen worden ontscheept; dat zij, zoo zulks niet mogt kunnen plaats hebben, naar Brazilie zullen worden gevoerd.

Men wacht elk oogenblik berigt van het uitloopen der expeditie van *D. Miguel*, tegen Madeira gerigt. Dezelve bestaat uit een linie-schip, 2 fregatten, eenige kleinere vaartuigen, en 2000 man troepen.

Berigten uit Rio van 23sten Julij maken nog geen gewag van het sluiten van den vrede met Buenos-Ayres. De minister van financien heeft alleen verzekerd, dat het eventueel sluiten van een verdrag een krachtig middel zoude opleveren ter verbetering der geldmiddelen, voor welke in 't loopend jaar een millioen sterlings te kort komt. Men wist de gebeurtenissen van Portugal tot in April, en maakte desniettegenstaande toebereidselen, om de jonge Koningin van Potugal, *D. Maria*, naar Europa overtebrengen. Men rekent, dat, indien de jonge Koningin in de daad ter bestemder tijd is gezeild, zij te gelijk met het blokkade-eskader van *D. Miguel* voor Madeira kan zijn aangekomen.

— Een gerucht, uit Gibraltar overgewaaid, wil, dat de Franschen bezit zouden hebben genomen van de eilanden Majorca en Minorca. Het schijnt echter geen geloof hoegenaamd te verdienen.

Den 29 *Augustus.* Men meldt uit Frankrijk, dat de admiraal *Cochrane* eerlang met eene zending van de fransche regering naar Griekenland zal vertrekken.

Het britsch gouvernement heeft dezer dagen depeches van Corfu bekomen, betrekkelijk het ontruimen van Morea door *Ibrahim-Bassa;* derzelver inhoud schijnt ecter niet te zijn uitgelekt.

Den 30 *Augustus.* De inhoud der uit het russisch hoofdkwartier aangebragte depeches is nog niet uitgelekt. Men oordeelt, dat dezelve betrekking hebben tot de wederzijds verlangde ophelderingen der verschillende kabinetten van Europa, betreffende de tegenwoordige staatkundige aangelegenheden.

— Men meldt, dat de pogingen van den generaal *Jackson*, om zich als president van Noord-America te doen benoemen, aanmerkelijk zijn tegengewerkt door het mislukken zijner verkiezing als lid van het Congres in Louisiana.

(*Haarl. Courant.*)

FRANKRIJK.

PARIJS *den* 29 *Augustus.* Van de zijde der monarchalen wordt verzekerd, dat in berigten uit Lissabon van den 14den wordt gameld, dat de raadgevers van den Infant *D. Miguel* denzelven hebben overgehaald, om zijne nicht *D. Maria*, dochter van *D. Pedro*, te huwen, of immers zijn verlangen te toonen, om een dergelijk huwelijk aantegaan, als het eenigst middel, om zich met genoemden Keizer, betrekkelijk het bezit van de kroon van Portugal, te vergelijken, en dat *D. Miguel* zich tevens genegen zoude hebben verklaard, om de zoodanige zijner kolonien, welke weigeren mogten zijn gezag te erkennen, aan Brazilie aftestaan.

Men meldt uit Spanje, dat in Katalonie weder meerdere beweging onder de Carlisten wordt bespeurd, en dien ten gevolge troepen uit het binnenland derwaarts in aantogt zijn.

— Men gelooft hier te lande, dat de opgaven, welke dezer dagen door de duitsche bladen zijn verspreid geworden omtrent de krijgsmagt, welke de Turken bij Schumla zouden hebben vereenigd, zeer overdreven zijn; — dat de russische legers talrijk genoeg zijn, om zich aldaar met kracht te doen gelden; — dat Varna niet lang tegenstand kan bieden, en dat de Russen alsdan, eene genoegzame magt voor Schumla achterlatende, zich gerustelijk in de vlakte van Adrianopel, naar de zijde der hoofdstad, kunnen uitbreiden, enz.

De monarchalen meenen, dat de eigenlijke oorzaken van den togt des Keizers van Rusland naar Odessa, van welken de tijding hier ter stede vrij wat opziens heeft gebaard, moet worden gezocht in de laatse officiele mededeeling, welke van de zide van Engeland aan het hof van Rusland is gegeven; eene mededeeling, bij welke aan genoemde mogendheid inlichtingen zijn gevraagd omtrent de van de Verhevene Porte verlangde waarborgen, en die voorts nog is vergezeld geworden door eene depeche van het fransche kabinet, bij welke hetzelve te kennen heeft gegeven te dezen op 's Keizers edelmoedigheid te vertrouwen. — Zij oordeelen, dat een en ander aanleiding heeft moeten geven to een ernstig onderzoek.

Wat Morea betreft, schijnt men hier vrij algmeen overtuigd, dat de Fransche troepen aldaar aan wal komende, in allen geval tuksche bezetting zullen vinden in Patras, Modon, Coron en welligt in Navarino, en dat dus de expeditie niet alleen tijd, maar denkelijk ook nog meer manschap en vooral vrij wat gelds zal vorderen, daar men in de eerste en voornaamste plaats voor het onderhoud der troepen zal moeten zorgen, en dit in een land, zoo uitgeput, als Griekenland, niet dan met groote kosten verzeld gaat.

Men wacht altijd engelsche schepen voor den overtogt van het tweede gedeelte der expeditie; dezelve komen echter nog niet opdagen. — Tot nog toe heeft Groot-Brittannie voor de ontruiming van Griekenland door de Turken, of de bevestiging van de onafhankelijkheid van dien nieuwen Staat, behalve de vloot, die sedert lang in den Archipel is gestationeerd, geen schip laten zeilen, noch geen penning gegeven.

(*Haarl. Courant.*)

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 26 *Augustus.* Uit Odessa wordt den 10 dezer het volgende gemeld: « Eergisteren is Z. M. de Keizer onverwachts alhier aangekomen, om H. M. de Keizerin met een bezoek te verrassen. Naar men verneemt, zal de monarch slechts eenigen tijd vertoeven en dan naar de armee terugkeeren. De hoofdaanval op de verschansingen van Schumla zal eerst na de vereeniging van alle verwachte versterkingen ondernomen worden. Zelfs de garden zullen, naar het schijnt, daarbij medewerken. Den 2 Augustus is de eerste afdeeling derzelven den Donau bij Isaktscha gepasseerd. Volgens onderscheidene berigten, zouden de Turken bij Schumla 120 à 140,000 man verzameld hebben en nog dagelijks versterking ontvangen. (In de bovenstaande officiele berigten uit Petersburg, wordt hunne magt aldaar slechts op 50,000 man begroot, en volgens dezelve schijnt Schumla zoodanig ingesloten te zijn, dat zij geene versterking meer kunnen ontvangen.) De Turken hebben te Schumla veel geschut en schijnen niet meer zoo ontmoedigd als bij den overtogt over den Donau, maar zich tot eenen hevigen strijd voor te bereiden. Men beweert echter dat zij te Schumla gebrek aan levensmiddelen hebben." — Sedert de aankomst des Keizers te Odessa, liep aldaar het gerucht, dat er over eenen wapenstilstand van drie weken werd onderhandeld; doch men geeft geene omstandigheden op, waaruit dit eenigzins waarschijnlijk wordt.

— Brieven uit Weenen melden, dat lord *Heijtesburij* te Bazardschik gekomen was, doch aldaar vernomen hebbende, dat Z. M. de Keizer van Rusland naar Odessa was vertrokken, besloten had zich mede derwaarts te begeven. Men beweert, dat deze lord door de Engelsche regering belast is om onderzoek te doen naar de waarborgen, die Rusland bij eenen met Turkije te sluiten vrede zal verlangen. Te Weenen meende men, dat andere staatsgezanten, die zich reeds bij Z. M. Keizer *Nicolaas* bevonden, op uitnoodiging van den graaf van *Nesselrode*, zich mede naar Odessa zouden begeven. De prins van *Hessen-Homburg*, van wege Oostenrijk gezonden, zou met lord *Heijtesburij* derwaarts gaan.

(*Arnh. Courant.*)

Mengelwerk.

DE GENERAAL *MAISON*.

Men leest in een Fransch blad een belangrijk levensberigt van den generaal MAISON, die, meer dan waarschijnlijk, bestemd is, om een gewigtigen rol in de tegenwoordige toedragt der Oostersche zaken te vervullen. Deze verdien-

stelijke veldoverste werd in 1771 te *Epinai*, niet verre van *Parijs*, geboren. Hij was in 1792 te *Parijs*, toen men aldaar de bataljons van vrijwilligers zamenstelde, om den aanval der Pruissische troepen te keer te gaan. Hij vocht te *Jemmapes* aan de zijde van den maarschalk DUMOURIER en van den hertog DE CHARTRES (thans de hertog van Orleans), toen het 9 bataljon van *Parijs*, waarin hij diende, door den onstuimigen aanval der Oostenrijksche ruiterij terug deinsde. Reeds had zich de wanorde in alle gelederen verspreid en het vaandel van het bataljon was in handen der vijanden, toen de jonge MAISON midden onder de Oostenrijkers vloog, hun het vaandel weder ontweldigde, en door zijne onverschrokkenheid zijne wapenbroeders wederom tot staan bragt.

De jonge vrijwilliger kweet zich bij vele andere gelegenheden met de grootste dapperheid, tot in den laatsten veldtogt van 1814, die het herstel der wettige heerschappij te weeg bragt. De veldslagen, waarin hij zijnen heldenmoed heeft aan den dag gelegd, zijn even talrijk als de roemrijke wonden, waarmede hij bedekt is. Overal, waar het gevaar het grootst was, vond men MAISON op den voorgrond, en de bewijzen van zijne kunde, van zijn beleid en van zijne tegenwoordigheid van geest zijn even talrijk als die van zijne dapperheid.

Te *Bautzen* zag men hem aan de spits van slechts twee regementen, zes duizend man Russische kavallerie op de vlugt jagen. Reeds bij het begin van den slag van *Leipzig* snelde hij met zijn paard midden onder de Russische grenadiers; nadat hij er verscheiden met zijnen degen doorboord had, was hij op het punt van gevangen gemaakt te worden, toen zijne soldaten toesnelden en hem uit den drang der vijanden redden. Men verzekert, dat hij op dien bloedigen dag herhaalde malen uitriep: Houdt moed, Franschen! wij zullen overwinnen of sterven!

Tot aan de terugkomst van LODEWYK XVIII. was hij onafgebroken in alle gevechten voor *Frankrijk* tegenwoordig. In *Belgie* bragt hij, met een klein leger, krijgsverrigtingen ten uitvoer, die de overheersching langen tijd hebben vertraagd. LODEWYK XVIII. verhief den generaal MAISON tot Pair des Rijks, toen NAPOLEON terug kwam. MAISON volgde den Koning naar *Gent*. Zijn gansche levensloop bewijst, dat hij geenszins een van die officieren geweest is, die door het geluk aan den zegewagen van NAPOLEON verbonden waren, en dat de eenige partij, welke hij altijd heeft aangekleefd, dezelfde was, welke hij te *Leipzig* openlijk verklaarde te willen dienen. (*Arnh. Courant.*)

De JONGELING EN DE GRIJSAARD,

EENE STAATKUNDIGE ALLEGORIE.

(*Medegedeeld.*)

Van de grondlegging der menschelijke maatschappij tot op ons, bestaat er een strijd tusschen waarheid en leugen, tusschen vrijheid en overheersching, tusschen licht en duisternis en, zoo lang het menschdom dien trap van zedelijke en burgerlijke volmaking niet heeft bereikt, waarvoor deszelfs formeerder en onderhouder het vatbaarheid en geschiktheid heeft ingeschapen, behoeven wij aan de voortduring van dien strijd geenen den minsten twijfel te voeden.

Door alle tijden heen, was de verdeeldheid tusschen natiën en natiën de onzalige bron, waaruit tallooze volksrampen en onheilen voortvloeiden; terwijl het aardrijk nu en dan met het bloed van duizende slagtoffers gedrenkt en het schouwtooneel eener kanibaalsche moord- en vervolgzucht werd. Wij behoeven niet tot de tijden der oude volken op te klimmen om ons van de onloochenbare zekerheid dezer stelling te overtuigen; onze eigene leeftijd gaf en geeft ons daarvan nog dagelijks de duidelijkste bewijzen. Werpen wij slechts eenen naauwlettenden blik op de staatkundige gesteldheid van ons werelddeel en wij zullen ontdekken, dat er, eigenlijk gezegd, slechts twee volken in *Europa* bestaan, waarvan het eene de zaak der waarheid, vrijheid en licht en het andere die van den leugen, der overheersching en der duisternis met kracht en nadruk voorstaat en verdedigt.

Het eerste vertoont zich aan ons oog als een jongeling, toegerust met den schoonsten aanleg en de voortreffelijkste hoedanigheden, die eene rondborstigheid en ongeveinsdheid op zijn gelaat doet kennen, waardoor hij de achting en genegenheid van alle weldenkende menschenvrienden tot zich trekt. Op zijne natuurlijke krachten steunende, laat hij zich, nu en dan, wel eens door eene te groote voorbarigheid in het bejagen van zijn voorgesteld doel wegslepen, of oefent hij, te vast overtuigd van zijne aangeërfde regten, wel eens eene te groote inschikkelijkheid jegens zijne gevaarlijkste vijanden uit, welke hem ligtelijk duur te staan zou kunnen komen. — Niet zoo zeer naar het bevorderen van eigen belang, als wel naar dat van allen strevende, zien wij hem geene middelen onbeproefd laten om den titel van vaderlander met dien van wereldburger te vereenigen. Onder zijne vrienden en aanhangers tellen wij de ervarenste en dapperste mannen van zijnen tijd: krijgshelden, geleerden, wijsgeeren, kooplieden, kunstenaars, zelfs edelen en vorsten, wier bekende zucht naar de bevordering van al wat edel, schoon en goed is, en wier belangstelling in het handhaven van regt en billijkheid, hem de gelukkigste uitzigten openen.

Het tweede doet zich aan ons op als een ontevreden, lasterzuchtige grijsaard, die, verzadigd van de genoegens en vermaken der wereld, alles veracht en verdoemt, wat met zijne schijn-vroomheid in strijd is. Van kindsbeen af aan bijgeloof en vooroordeel gehecht, was hij steeds een verklaard vijand van volksverlichting en verdraagzaamheid; noemt beide bastaard-telgen eener schandeeuw, waarin hij zich, helaas! gedoemd ziet te moeten leven; en put zich uit in den lof dier tijden, toen alles op de wenken van trotsche despoten of eener hierarchale kerk vloog. Uit een oud geslacht voortgesproten, heeft hij zich eenen stand en rang in de maatschappij weten te verwerven, welke hem nog eenen aanmerkelijken invloed op de harten zijner vrienden en vereerders doen behouden, onder welke er velen zijn, die hunne verheffing aan hem te danken hebben en grootendeels bestaan uit huichelaars, gelukzoekers, kwakzalvers, roovers, geregtsdienaars, bedelaars, oproermakers, geestelijken, soldaten, dweepzuchtige edelen en domme vorsten. Nog altijd ruim bedeeld met de gunsten van de stiefmoederlijk fortuin, verspilt hij, hoe baatzuchtig en vrekkig anders ook, aanmerkelijke sommen aan de bereiking van zijn onzalig doel; het bestrijden en ten onderbrengen namelijk zijner tegenpartij, welke wij onder het beeld van den edelsten jongeling voorstelden.

Wee het land, welks voornaamste inwoners tot zijnen aanhang behoorden; welks opperhoofd zich den vriend diens grijsaarts noemt!

In ons gezegend vaderland zien wij, God lof! de waarheid op den leugen, de vrijheid op de overheersching, het licht op de duisternis zegepralen. Maar, al deelen wij ook in dat geluk, sluimeren wij echter bij die zegepraal geenszins in. Waken is de pligt van elken regtschapen Nederlander! Want, al is het tooneel van den strijd van onzen bodem nog verre verwijderd: wij behooren ons ten allen tijde gewapend te houden tegen de vijanden onzer inwendige rust, om, bij den eersten aanval, tot de moedigste verdediging gereed te zijn.

(*Arnh. Courant.*)

LOGOGRYPH.

45 letters; eene Fabriek.

1, 6, 39, 41, 44, 15, 4. Heldhaftig Zeeman.
14, 18, 21, 44, 9, 29, 17, 1, 44, 15, 20, 37, 9. Zeldzame wijn.
22, 15, 24, 12, 2, 21, 44, 6, 16, 23, 31. Beroemd Geneesheer.
3, 11, 5, 25, 7. Vrucht.
8, 13, 10. Eene maat.
42, 28, 30, 32. Scheldnaam van eene zekere factie.
19, 33, 43, 36. Graad van Bloedverwantschap.
42, 11, 40, 29, 38, 27, 45. Soort van winkel.
26, 35, 14. Naam van eene kaart in zeker spel.

ANNAGRAMME.

Poches.

Tot meerder inlichting dient, dat de omzetting den naam van eenen man moet daarstellen.

CORRESPONDENTIE.

Wij hebben van eenen onzer lezers de oplossing ontvangen van de Logogrijphen geplaatst in onzen No. 28, als:
1e. *Groote Volksverhuizing.*
2e. *Houtzaagmolen.*
3e. *Babylonische Gevangenis.*
4e. *Hariadan Barbarossa.*

ADVERTISSEMENTEN.

Gedrukt te PARAMARIBO ter Drukkerij van J. J. ENGELBRECHT.